

مقایسه پرخاشگری و حافظه فعال در دانش‌آموزان ناشنوا و عادی

رویاسادات خاتون‌آبادی*^۱، محمد عاشوری^۲، نیکتا مقصدلو^۳

چکیده

به نظر می‌رسد کودکان ناشنوا نسبت به کودکان عادی در حوزه‌های رفتاری و حافظه فعال با مشکلات عمده‌ای مواجه باشند. پژوهش حاضر به منظور مقایسه پرخاشگری و حافظه فعال در دانش‌آموزان ناشنوا و عادی انجام شد. این پژوهش از نوع علی مقایسه‌ای بود. جامعه آماری پژوهش حاضر را دانش‌آموزان ناشنوا و شنوای دختر تشکیل دادند. در این پژوهش 80 دانش‌آموزان 10 تا 13 ساله شرکت کرده بودند به نحوی که آنها به دو گروه 40 نفری تقسیم شدند. اعضای هر دو گروه به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شده بودند. ابزارهای این پژوهش پرسشنامه پرخاشگری باس و پری (1992) و آزمون حافظه فعال دانیمن و کارپیتتر (1980) بود. داده‌ها با استفاده از آزمون‌های آماری تحلیل واریانس چند متغیری و t مستقل تحلیل شد. یافته‌ها نشان داد که پرخاشگری و خرده‌مقیاس‌های آن (پرخاشگری بدنی، پرخاشگری کلامی، خشم و خصومت) در دانش‌آموزان ناشنوا به طور معناداری بیشتر از دانش‌آموزان عادی بود. همچنین میانگین نمرات حافظه فعال دانش‌آموزان ناشنوا به طور معناداری کمتر از دانش‌آموزان عادی به دست آمد ($P < 0/0001$). با توجه به این که پرخاشگری در دانش‌آموزان ناشنوا بیشتر از دانش‌آموزان عادی و حافظه فعال آنها ضعیف‌تر از دانش‌آموزان عادی بود. بنابراین در این حوزه به برنامه توانبخشی ویژه‌ای نیاز است تا پرخاشگری دانش‌آموزان ناشنوا کاهش و ظرفیت حافظه فعال آنها افزایش یابد.

واژه‌های کلیدی: پرخاشگری، حافظه فعال، دانش‌آموزان ناشنوا

دانشگاه تهران
پس‌اندیشانه
ارژومنت ۹۷

*1- نویسنده مسئول و سخنران: رویاسادات خاتون‌آبادی، دانشجوی کارشناسی ارشد روان‌شناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

ایمیل: roya.khatoon78@gmail.com

2- استادیار گروه روان‌شناسی و آموزش کودکان با نیازهای خاص، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

3- دانشجوی کارشناسی ارشد روان‌شناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه تهران، تهران، ایران